

új adatokkal és a helyes gyakorlatra ösztönözve. Kisebb előírás: Klosterneuburg nem bencés, hanem ágostonos kolostor, ugyanígy Parsch Pius sem bencés.

Békési I.

Hajdók János: *Zsoltárkönyv*. Budapest, szerző kiadása 1978, 304 o.

Századunkban nyugodtan beszélhetünk a zsoltárok magyar nyelvű reneszánszáról. Sik Sándor három változatban is ismeretes, majd Farkasfalvy Dénes két kiadásban megjelent verses fordítása, Gál Ferencnek a legújabb szentírásfordításban szereplő prózai, a kísérleti zsolozsmáskönyvben és a protestáns szentírásfordításban található ugyancsak prózai fordítás után most Hajdók János tette közzé verses műfordítását. Bevezetőjében számot ad a kötet keletkezéséről és jellegéről. „Öt elragadtatót hónap megfeszített munkájának gyümölcse van itt az olvasó elé döntve” (5). A különféle fordítások és értelmezések közül azt választotta, amit céljának — „művészi igényű szövegközlés” (8) — megfelelőbbnek tartott. A szokásos számozást „a folyamatosabb versélmény biztosítása végett” (10) elhagyta. „A fordítást olykor magam is merésznek tartom. De azon voltam, hogy a meglehetősen gyér eredeti szókincset minél dússabbal cseréljem föl, számolva azzal, hogy ekként a munka magán fogja hordani tolmácsolója stílusát” (9). Ezért alkalmaz mai kifejezéseket (tömegnyomás, űr, kozmosz stb.), népies, költői vagy elavult szavakat (lángliszt, sárarany, hars stb.), főleveníti a félmúltat (vala), sőt maga is alkot szavakat. A fordításokhoz impozáns apparátussal készült bő jegyzetanyag csatlakozik. A címlap és az illusztrációk Berki Viola szép munkája.

R.

Luigi Ugolini: *A Naptestvér regénye*. Assisi szent Ferenc élete. Németből ford. Pletikoszich Péter OFM. Kiadta a szabadkai ferences rendház. 1978, 197 o.

Mindene megvolt, amit csak egy fiatalember kívánhat: meleg szülői otthon, anyagi jólét, kellő szellemi képesség és meggyerő egyéniség. Vidám társaságának központjaktól élvezte az életet. Hajlama: lovaggá válni, dicsvágya: a legmagasabbat elérni. De megbetegszik — és valahogyan bizonytalannak és levertnek ébred fel. A régi életmódba nem talál vissza. Míg aztán egy szép napon olyat tesz, amit senki sem ért meg — sem szülei, sem barátai. Véget vet pályafutásának. Szegény akar lenni, az utolsók egyike. A nagy Király hírnöke. A Király, akinek most szolgálatába szegődött, természetesen más követelményeket állított fel, mint korának urai: nem fegyverforgatást, hanem a szegények szolgálatát. Francesco e „kalandot” minden fenntartás nélkül magára vállalta. Példája másokat is lángra lobbantott, s hamarosan körülvette a „kisebb testvérek” csoportja.

Személyének lenyűgöző ereje megmaradt az évszázadok határain és világnézetein túl. Ugolini — aki csupán néhány kilométernyi távolságbán él a Szent zűkebb hazájától — ezt próbálja megérettetini regényes leírásában, bőven részletezve a kor lélegzetfójtó kulisszáit: a középkori Itália életét, a történelmi viszonyokat és a Szent környezetét.

A.

Kempis Tamás: *Krisztus követése*. **Szalézi Szent Ferenc:** *Filótea*. Ecclesia, Budapest 1977, 585 o.

Egy kötetben jelent meg otthon a lelki irodalom két klasszikusa. A Krisztus követését egészen új fordításban veheti kézbe az olvasó: Jelenits István piarista ültette át újra magyar nyelvre — éspedig kiválóan — a középkori latinsággal megírt 15. századi remekművet. Mint ismeretes, első közismert magyar fordítását Pázmány Péter készítette; az elmúlt 3 évszázad több mint félszáz kiadása többnyire ezt hozta kisebb-nagyobb változtatásokkal. A nagyközönség számára azonban már egyetlen kiadás sem volt hozzáférhető. Rónay György bevezetőjében így méltatja a művet: „Ha van a keresz-